

ECHO SERCA

BIULETYN PARAFII

NIEPOKALANEGO SERCA MARYI

NR 1/2023, GDYNIA-KARWINY, 1 STYCZNIA 2023R.

POD DASZKIEM SŁOWA BOŻEGO,
CZYLI EWANGELICZNY KOMENTARZ KS. PIOTRA DASZKIEWICZA

LITURGIA SŁOWA

Lb 6,22-27; Ps 67; Ga 4,4-7; Łk 2,16-21

„Nadano mu imię Jezus...” W pierwszy dzień Nowego Roku 2023 otrzymujemy jako Słowo Życia 4 teksty: Błogosławieństwo (tzw. „Aaronowe”) z Księgi Liczb, Psalm 67 (z prośbą o Błogosławieństwo Miłosiernego Boga), fragment Listu do Hebrajczyków mówiący o „pełni czasów” oraz Ewangelię Łukasza o nadaniu Nowonarodzonemu Dzieciątku Imienia JEZUS. Widać bardzo wyraźnie, że jest to Liturgia Słowa POCZĄTKU - każdy tekst jest otwarty na „nowy czas” - z Bogiem i Jego Błogosławieństwem. Kiedy czytamy dzisiejszy fragment Ewangelii Łukasza, przebija z niego niesamowity spokój oraz klimat spełnienia największej obietnicy w historii zbawienia, która przenika historię świata i ludzkości. Pan Bóg składa obietnicę, dopełnia czas (historia musi dojrzeć) a człowiek odpowiadając na Boże Słowo i rozpoznając znaki podejmuje trud podążania na spotkania z Panem- w Jezusie Chrystusie. Jeżeli dochodzi do tego spotkania - człowiek cieszy się spełnieniem, Błogosławieństwem i nawet w mrocznych okolicznościach zewnętrznych jest napełniony łaską Bożego Narodzenia i przekazuje ją innym. Bądźmy zatem „nośnikami” błogosławieństwa i Bożego bezpieczeństwa- zwłaszcza na początku Nowego Roku, który przyjmujemy z ufnością i dziękczynieniem.

WZRASTANIE ZIARNA SŁOWA, CZYLI DOJRZEWANIE SERCA

2 stycznia 2023r. poniedziałek

(J 1,22-23) Co mówisz sam o sobie?» Powiedział: «Jam głos wołającego na pustyni: Prostujcie drogę Pańską, jak rzekł prorok Izajasz».

Rozważania serca: Czy pozwalam Jezusowi mówić i działać przez moje życie?

3 stycznia 2023r. wtorek

(1J 3,1) Popatrzcie, jaką miłością obdarzył nas Ojciec: zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi, i rzeczywiście nimi jesteśmy. Świat zaś dlatego nas nie zna, że nie poznał Jego.

Rozważania serca: Czy dostrzegam, że tylko w Bogu mogę mieć prawdziwą bliskość z ludźmi? Jak widzę innych ludzi, gdy patrzę na nich miłosiernie, jak Bóg?

4 stycznia 2023r. środa

(J 1,41-42) Ten spotkał najpierw swego brata i rzekł do niego: «Znaleźliśmy Mesjasza» – to znaczy: Chrystusa. I przyprowadził go do Jezusa.

Rozważania serca: Czy potrafię dać innym świadectwo o Jezusie? Czy prowadzę swoimi słowami lub przykładem innych do Jezusa?

5 stycznia 2023r. czwartek

(1J 3,18-19) Dzieci, nie miłujmy słowem i językiem, ale czynem i prawdą. Po tym poznamy, że jesteśmy z prawdy, i uspokojimy przed Nim nasze serca.

Rozważania serca: Czy potrafię kochać innych? Czy za moją deklaracją miłości idą czyny? Co to znaczy dla mnie kochać w prawdzie o drugim człowieku?

6 stycznia 2023r. piątek

(Mt 2,11) Weszli do domu i zobaczyli Dziecię z Matką Jego, Maryją (...).

Rozważania serca: Czy wchodzę w bliskość Maryi i Jezusa, jak do domu? Czy są dla mnie jak rodzina, czy jak obcy? Co muszę zmienić, aby byli dla mnie bliscy?

7 stycznia 2023r. sobota

(1J 3,22) O co prosić będziemy, otrzymamy od Boga, ponieważ zachowujemy Jego przykazania i czynimy to, co się Jemu podoba.

Rozważania serca: Czy moje prośby są zgodne z Bożymi przykazaniami? Czy proszę tylko dla siebie, czy dbam o innych?

I N T E N C J E M S Z A L N E

<u>Poniedziałek – 2.01.2023r.</u>	
<u>św. Bazylego Wielkiego i Grzegorza z Nazjanzu, biskupów i doktorów Kościoła</u>	
7:00	1. Za śp. Józefa Brzozowskiego /greg. 2/ 2. W intencji dziękczynnej za otrzymane łaski
8:00	Za śp. Edmunda, Katarzynę, Jana Klarę i śp. chrzestnego
15:00	Za śp. Zofię Walczyk /greg. 1/
<u>Wtorek – 3.01.2023r. – Najświętszego Imienia Jezus</u>	
7:00	Za śp. Józefa Brzozowskiego /greg. 3/
8:00	Za śp. Zofię Walczyk /greg. 2/
15:00	Za śp. Genowefę i rodziców z obojga stron
<u>Środa – 4.01.2023r.</u>	
7:00	Za śp. Zygmunta Sokolowskiego, Janinę i Władysława oraz Annę i Emilianą Bałakier
8:00	Za śp. Zofię Walczyk /greg. 3/
18:30	Za śp. Józefa Brzozowskiego /greg. 4/
<u>Czwartek – 5.01.2023r.</u>	
7:00	Za śp. Józefa Brzozowskiego /greg. 5/
8:00	Za śp. Zofię Walczyk /greg. 4/
18:30	W intencji kapłanów i sióstr naszej parafii o dary Ducha Świętego
<u>Piątek – 6.01.2023r. – Uroczystość Objawienia Pańskiego</u>	
7:30	Za śp. Wandę Błasiak /od Marianny Ptaszyńskiej z rodziną/
9:00	Za śp. Salomeę i Bernarda Pelcer
10:30	Za śp. Józefa Brzozowskiego /greg. 6/
12:00	Za śp. Ryszarda Szumilewicz /8 rocznica śmierci/
14:00	W podziękowaniu za dar życia z prośbą o potrzebne łaski i Boże błogosławieństwo dla Agnieszki – z okazji urodzin
18:00	Za zmarłych
<u>Sobota – 7.01.2023r.</u>	
7:00	Za śp. Zofię Walczyk /greg. 6/
8:00	1. Żywy Różaniec 2. Za śp. Józefa Brzozowskiego /greg. 7/
18:30	Za śp. Liliannę Jaworską /1 rocznica śmierci/

NIEDZIELA CHRZTU PAŃSKIEGO – 8.01.2023r.

7:30	Za śp. Izę i Małgosię Strzałkowską o łaskę nieba
9:00	O zdrowie i opiekę Maryi dla córki Magdaleny
10:30	Za śp. Zofię Walczyk /greg. 7/
12:00	W intencji Ojczyzny, za parafian żyjących i zmarłych oraz za tych, którzy przebywają zagranicą, daleko od swojej rodziny i domu
14:00	Za śp. Józefa Brzozowskiego /greg. 8/
18:00	Za śp. Teresę i Alfonsa Burandt

LITURGICZNY SAVOIR - VIVRE

Z pewnością każdy z nas widział z bliska kielich przykryty czymś białym, obrusiki i inne kawałki materiału, które leżą na kielichu lub obok niego. Widzieliśmy dzbanuszki z wodą i winem. Czy przedmioty te muszą wyglądać właśnie tak? Jak się nazywają i do czego służą? Czy ksiądz musi w czasie Mszy św. używać złotego lub pozłacanego kielicha? Czy nie mógłby używać czegoś skromniejszego i tańszego?

Przede wszystkim celebrans pije z kielicha Krew Pańską. Zarówno kielich, jak i patena /złoty talerzyk, na którym leży hostia/, to wyjątkowe naczynia liturgiczne, ponieważ one bezpośrednio dotykają Ciała i Krwi Pana Jezusa. W dawnej symbolice liturgicznej uważano, że kielich razem z pateną symbolizują grób Jezusa, gdyż składa się na nich Jego bóstwo i człowieczeństwo. Jako ludzie wierzący chcemy jak najgodniej uczcić Boga, w którego wierzymy. Chcemy Mu okazać szacunek także przez jakość naczyń liturgicznych, szczególnie tych, które bezpośrednio się z Nim stykają, dlatego są one pozłacane i pięknie zdobione. Ostatecznie mają przynieść chwałę nie celebransowi, ale Jezusowi ukazując Jego piękno i wyjątkowość. Do kompletu z kielichem i pateną brakuje nam tak zwanej bielizny kielichowej – korporału, puryfikaterza i palki – ale o tym za tydzień. ☺

ŚLADAMI MARYI

Dziś zaczynamy kolejny rok wspólnie z Dzieciątkiem Jezus, którego narodziny ostatnio przeżywaliśmy. Jakie były pierwsze lata wzrastania Jezusa, Boga – Człowieka, u boku Maryi i Józefa? Jaki był w oczach najbliższych i tych trochę dalszych? Czy był zwyczajny, jak każde inne dziecko w jego wieku – śmiał się, pytał, psocił, rozbijał kolana? Czy był inny od pozostałych, z namacalną świętością?

Na kartach Pisma Świętego odnajdujemy reakcję, którą budził, gdy był naprawdę sobą – zdziwienie. Tak reagują Maryja i Józef, gdy odnajdują Go nauczającego w świątyni (Łk 2.46-48). Tak też reagują tłumy, z którymi dzielił się przypowieściami, zwłaszcza te w Jego rodzinnych stronach. Pytali wtedy: „Skąd On to ma? I co za mądrość, która Mu jest dana? I takie cuda dzieją się przez Jego ręce! Czy nie jest to cieśla, syn Maryi (...)” (Mk 6.2-3), albo „Kimże On jest, że nawet wichry i jezioro są Mu posłuszne?” (Mt 8.27). To reakcja na mądrość i cuda, które zdziałał, ale tak w istocie było to zdumienie mocą ukrytą w zwyczajnym mężczyźnie, wyglądającym jak pozostali, mającym wiadome ludzkie pochodzenie.

Czy nie to przychodzi nam najtrudniej – dostrzeżenie Bożego działania w tym co nas otacza, także w ludziach żyjących obok nas? Kiedy w swojej codzienności ostatnio poczuliśmy zdumienie, takie dziecięce, przepętnione zaskoczeniem i zachwytem? Może już wszystko wydaje się nam poukładane i oczywiste tak bardzo, że nie ma już miejsca na cud. Wszystko wokół robi się coraz bardziej mierzalne, rozkładalne na części, możliwe do przewidzenia i wyjaśnienia. W takim świecie jest jednak wówczas coraz mniej miejsca na wiarę, nadzieję i miłość. Wiara bowiem rodzi się ze zdumienia, gdy dotyka się czegoś, co człowieka przekracza. Trzeba doświadczyć, że nie potrafimy wszystkiego zrozumieć, że możemy tylko niejasno poczuć. Z tego braku wyraźnego uchwycenia właśnie rodzi się wiara – przecucie niejasne, ale pewne, że nie jestem sam i nie ja jestem źródłem samego siebie. W tym zdumieniu prowa-

dzącym do wiary odkrywa się zachwyt, że ten Ktoś obok mnie jest żyjącą Osobą, o której mądrości i mocy kochania uczę się z otaczającego mnie, stworzonego przez Niego świata. W tym zachwycie rodzi się pragnienie spotkania, a więc już nadzieja. Tak już zaczynają się szukać dwie konkretne osoby – człowiek i Bóg, by w spotkaniu dopełniła się Miłość. Miłość sama w sobie jest czymś jednym, nie rozkładalnym na cząstki i tajemniczym. Zawsze budzi radosne zdumienie – jak pierwszy uśmiech dziecka, spojrzenie ukochanej osoby, bezinteresowny dar od drugiego człowieka. To właśnie budzi w Bogu największe zdumienie – bezinteresowna Miłość przychodząca jako zwyczajna i dostępna, jako codzienny cud. Trzeba tylko na nowo popatrzeć, na nowo się wstuchać i pozwolić sobie na to zdumienie. Jeżeli jest nam trudno wrócić do takiego postrzegania świata i Boga, poprośmy o pomoc pewną świętą, specjalistkę od drogi duchowego dzieciństwa – Teresę od Dzieciątka Jezus i Najświętszego Oblicza, której 150 - tą rocznicę urodzin jutro obchodzimy. /ES/

G Ł O S S E R C A

***Z**adziwiający małeńki płatek z białej mąki*

złożony w moje dłonie.

Małe nic,

niknące w zagłębieniach

krzywych linii ludzkiego życia.

Małe nic,

tak naprawdę będące wszystkim.

Małe nic,

skrywające bijące Serce Boga. /ES/

ADORACJA BOŻEGO DZIECIĄTKA Z OJCEM JÓZEFEM

„Matko, podaruj mi dziś Twoje Dziecię. Weź za kołyskę nie zimną i pustą stajnię, lecz moje serce. Moje serce, choć skromnie przyozdobione, tęskni za Twoim Dzieckiem. Moje serce chce być dla Niego kołyską. Matko, podaruj dzisiaj nam wszystkim Twoje Dziecię, a obiecujemy Ci, że złożymy Je delikatnie w naszych sercach. Chcemy Je kochać i wielbić podobnie, jak Ty to czyniłaś. I ja klęcząc adoruję Je w moim sercu. Jak Ty poświęcam Mu wszystkie porywy serca, moją miłość, moje trudy i ofiary. Matko, pragnę przelać całe moje cierpienie, wszystkie moje winy do Serca tego małego Dzieciątka. Nie będę już sam, gdyż to nie ja dźwigam samego siebie, lecz to Dziecię dźwiga mnie. O Matko, pozwól mi bym przy Twoim Dzieciątku sam stał się na nowo dzieckiem.

A G D Y B Y T A K ...

... choć na chwilę zamienić się w betlejemską gwiazdę? Wskazującą drogę trzem mędrcom, migoczącą na niebie i zaburzającą nocną ciszę pasterzy? W tę gwiazdę, która wdzierając się w szczeliny betlejemskiej groty chciała być jak najbliżej cudu narodzenia. Ileż cudów dokonuje się każdego dnia na naszych oczach... Czy potrafimy je dostrzec? Czy nasze serca i oczy są jeszcze otwarte na codzienną niezwykłość w nas samych i wokół nas? Czy potrafimy jeszcze dostrzec Boże działanie w nas i wokół nas i wskazać innym drogę do Boga? Stańmy się gwiazdami, ale nie takimi, które chcą jedynie błyszczeć tanim światłem nowinek, ale gwiazdami, które pozwolą innym dostrzec Boga w codziennym zabieganiu.

PRZEZ ŻOŁĄDEK DO SERCA CZYLI KAĆCIK KULINARNY

Paprykowy dip

3 czerwone papryki, 200g sera feta, 1 łyżka soku z cytryny, 5 łyżek oliwy, pieprz

Umyte papryki pieczemy w 200°C, co jakiś czas odwracając. Gdy skórka zbrązowieje wyjmujemy. Gdy ostygną ściągamy skórkę i oczyszczamy z nasion. Wkładamy do blendera. Dokładamy fetę, sok z cytryny, oliwę i miksujemy na gładko. Doprawiamy pieprzem. Smacznego 😊

SIOSTRA AUGUSTYNA (NIE) TYLKO DZIECIOM

Panie, Ty mi dajesz ten nowy rok, który jest jak witraż, na który składa się 365 wielobarwnych szkielek, wyrażających kolejne dni mojego życia. Użyję do niego czerwieni mojej miłości i mojego entuzjazmu, purpury mojego żalu i bólu, zieleni moich nadziei i różu moich marzeń, błękitu i szarości mojego zaangażowania i mojej walki, żółci i złota moich żniw... Biel zachowam na zwyczajne dni a czerń – na te, gdy zabraknie Twojej obecności. A wszystko to spoi moja modlitwa pełna wiary i niewzruszone zaufanie Tobie. Panie, proszę Cię, abys po prostu rozświetlał od wewnątrz ten witraż mojego życia, światłem Twojej obecności i ogniem Twojego Ducha, który daje życie. I tak dzięki jego przejrzystości, ci, których postawisz w tym roku na mojej drodze, będą mogli w nim odkryć oblicze Twojego umiłowanego Syna i naszego Pana, Jezusa Chrystusa. Amen

Słowa ułożone od najmniejszego do największego utworzą hasło – noworoczne życzenia. Powodzenia 😊

Bóg życzę dał która nie postąpił Maryi i
aby się słowu **Nia** wiary i rozumiejąc
ludziom zawierzyła **szczęście**
ci **pozwołała**